

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۶/۰۶

محمد ولی آریا

شاد باش به جناب «نوری» بیدار دل

روز گذشته مضمونی به قلم دوست گران قدر و دانشمند جناب ولی احمد نوری تحت عنوان «رفع یک سوء تفاهم» در سایت پر بار آریانا افغانستان انتشار یافت که حکایت از ایثاری داشت که ما افغانها، ما مسلمان ها و بالاخره ما شرقی ها کمتر از آن داشته ایم و یا اگر در ماضی های دور داشته ایم، کنون آنرا کنار گذاشته ایم و حال چنان دست و پای خویش را با زنجیر های خودی بسته ایم که حتی مجال خزیدن خویش را در زیر بار این زولانه سنگین، باخته ایم.

نوری گرامی در «رفع یک سوء تفاهم» به اثبات رساند که او پیشتر از میلان به ارزش ها و باور های فردی، به پرنسیپ های ارتقای انسانی بیشتر منعمک و وفادار است. بدین معنی که اگر اندیشه و تحلیلی، موافق نظر و مؤید افکار وی نباشد، بخاطر احترام به حق آزادی بیان به مثابه یک اصل معتبر اجتماعی، از آن استقبال می کند. تا از یکطرف با ابراز ابعاد متفاوت واقعیت ها، حقایق جلوه گر شود و از سوی دیگر در جامعه ای که اندیشه و ران حساس و زبان ور آن به سرعت و سادگی قابل شمارش اند نباید دست ها را بست و قلم هارا شکست، تا آنکه اصطکاک افکار، زمینه اعتلای تفکر اجتماعی را مساعد گرداند و تحمل تفاوت ها، باب های متفاوت و باغ های رنگینی را برای کمال و جولان انسان میهن ما بگشاید.

از همه مهمتر، جناب نوری وطن دوست و مردم پرور، تذکار داده است که این نامه را برای وصل کردن گشوده است نه برای فصل کردن و همدلی و همراهی برای یک آرمان بلند را، بر هر میلانی ترجیح میدهد که با این گفتار خویش، نه تنها خود را در قلب تاریخ ارزندگی ها ثبت کرده است؛ بلکه درسی از خود بر جای گذاشت تا فرزندان این ملت بیاموزند که چسان با استواری و شهامت به نفاق افگنی های حقیر و زبون پاسخ گویند، و چسان بر ارزشها و پرنسیپ ها پا بشارند. این همان چیز است که ما عمری به دنبال آن بوده ایم تا اگر روزی انجماد خودی در پرتو خورشید همگانی ذوب شود، و تمایلات عندی در رویا روئی با میلان های انسانی رنگ ببازد، و دید گاه ها از پیش پا، به افق های دور دست سیلان کند، و گوشها به نواهای نا آشنا خو گیرد، و زمزمه های نوی جاگزین کهن ترانه ها گردد، و دل ها دریچه های تنگ خود را بروی عشق و محبت به نا آشنایان بگشایند و عقل به دور دست ها برود و گنجینه های نا متعارف و پنهان را دریابد. این زمانی امکان دارد که ما چون هسته ای از پوسته خودی بیرون آئیم و بر نهال انسانی ریشه نمائیم.

اکنون جناب نوری بیدار دل به اثبات رساند که باد های نا هموار، او را درخت استواری ساخته است؛ اگرچه ما مطمئن هستیم که آزاده مردان و زنان دیگری نیز به این زیور آراسته اند؛ اما آنچه به جناب نوری امتیاز می بخشد، صراحت و شجاعت وی در سپردن این تعهد است، که ما در حافظه خویش کمتر چنین خاطره ای داریم.

پایان

